

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudkyně JUDr. Jitky Hroudové a soudce Mgr. Marka Zimy v právní věci

žalobce: **Mgr. R. C.**
bytem X

proti
žalovanému: **Magistrátu hlavního města Prahy**
se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 9. 9. 2024, č. j. MHMP 1753757/2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12, odboru výstavby (dále jen „*správní orgán prvního stupně*“ nebo též „*stavební úřad*“), ze dne 6. 6. 2024, čj.

P1229824/2024 OVV (dále také „*prvostupňové rozhodnutí*“), jímž bylo žalobci podle ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále také „*stavební zákon*“), nařízeno odstranění stavby „*Přístavba rekreační chaty na pozemcích č. parc. XA, XB, XC a XD, v k.ú. X, v zahrádkářské osadě X II, lokalita B, dílec 115, v X, a to o celkové ploše cca 30 m², provedených nad rámec povolené chaty 3,75 x 3,75 m (tj. 14 m²)*“ (dále také „stavba“).

Žalobní body

2. Žalobce v úvodu žaloby nejprve namítl, že současný stav nezavinil, neboť nemovitost koupil v domnění, že je vše v souladu se zákonem. Dále uvedl, že není vlastníkem stavby, která má být odstraněna. Z tohoto důvodu se domnívá, že není ani účastníkem správního řízení. Žalobce od kupní smlouvy k nemovitosti řádně společně s manželkou odstoupil a v důsledku odstoupení tak zaniklo jeho vlastnické právo k nemovitosti. V současné době probíhá u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod spisovou značkou 42 C 17/2024 řízení o určení vlastnického práva mezi účastníky a PhDr. D. Žalobce má za to, že vlastníkem nemovitosti a tedy i řádným účastníkem řízení měl být právě PhDr. D.
3. Žalobce dále sdělil, že napadené rozhodnutí bylo vydáno předčasně, neboť u Městského soudu v Praze je vedeno řízení pod sp. zn. 15 A 32/2024, ve kterém žalobce napadl rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy čj. MHMP 746433/2024, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení, kterým stavební úřad zastavil řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby. Dle názoru žalobce je namístě posečkat do doby, než soud v této věci rozhodne. Žalobce má za to, že pokud poběží řízení o dodatečném povolení stavby, není možné nařídit její odstranění. Žalobce se domnívá, že byl v řízení o dodatečném povolení stavby zkrácen na svých právech, když žalovaný nesprávně interpretoval plnou moc žalobce udělenou třetí osobě. Jak vyplývá z plné moci, tak žalobce i nadále (i) zůstal účastníkem řízení a (ii) zároveň zmocněnec nebyl zmocněn k podání opravných prostředků. I přesto žalovaný odvolání žalobce zamítl.
4. Žalobce také namítl, že mu byly uloženy nepřiměřeně tvrdé podmínky pro odstranění stavby. Stavba má být odstraněna nejpozději do tří měsíců ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí, zároveň má být odstranění provedeno právníkem nebo fyzickou osobou oprávněnou k odstraňování staveb anebo svépomocí za předpokladu, že bude zajištěno odborné vedení odstraňování stavby stavbyvedoucím. Žalobce sdělil, že je těžké zajistit jakéhokoli řemeslníka, který by přislíbil ihned nastoupit na práce, a domnívá se, že přiměřená lhůta k odstranění by měla být alespoň dvanáct měsíců.
5. Na závěr žalobce uvedl, že žalovaný nesprávně vyloučil jako účastníka řízení K. C., když žalobce je zmocněn K. C. zastupovat, a to jak na základě plné moci, tak z titulu zákonného zastoupení.

Vyjádření žalovaného k obsahu podané žaloby

6. Žalovaný uvedl, že ke dni 22. 10. 2024 jsou dle zápisu v katastru nemovitostí vlastníky předmětné nemovitosti stále Mgr. R. C. a K. C., přičemž byli vlastníky i v době vydání žalovaného rozhodnutí. Skutečnost, že žalobce současný stav nezavinil, nemá vliv na fakt, že výše uvedený sklad náradí a přístavba rekreační chaty byly realizovány bez příslušného povolení či jiného opatření stavebního úřadu. Řízení o určení vlastnického práva je řízením občanskoprávním a nemá vliv na současný protiprávní stav. Žalobce si při koupi předmětné nemovitosti mohl zjistit skutečný stav a porovnat jej se zápisem v katastru nemovitostí.

7. Žalovaný dále sdělil, že v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 15 A 32/2024 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru stavebního řádu, ze dne 6. 2. 2024, čj. MHMP 132455/2024, kterým žalovaný jako opožděné zamítl odvolání žalobce proti usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o dodatečném povolení stavby. Soud tak bude posuzovat, zda bylo odvolání skutečně opožděné, a nikoliv rozhodovat ve věci samé.
8. K námitce týkající se podmínek pro odstranění stavby žalovaný v plném rozsahu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
9. K vyloučení K. C. jako účastnice řízení žalovaný uvedl, že ji nevyloučil a jako s účastníci řízení s ní jednal, když jí řádně doručil prvostupňové rozhodnutí. Odvolání žalobce nebylo možné považovat i za odvolání K. C., jelikož bylo odesláno z datové schránky žalobce a nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem K. C. Součástí spisového materiálu není plná moc, podle níž by byl žalobce zmocněn jednat za K. C., přičemž mezi manželi se nejedná o vznik zástupčího oprávnění ze zákona. Zástupčí oprávnění může vzniknout na základě plné moci či rozhodnutí soudu.

Rozhodné skutkové okolnosti, dosavadní průběh řízení a obsah spisového materiálu

10. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
11. Stavební úřad při výkonu stavebního dozoru zjistil, že stavba je provedena bez příslušného rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu, a proto dne 4. 1. 2023 zahájil řízení o odstranění stavby a oznámil jeho zahájení známým účastníkům řízení a dotčeným orgánům. Současně stanovil, že ve lhůtě do 15 dnů od doručení tohoto oznámení mohou účastníci řízení uplatnit své případné námitky a dotčené orgány svá stanoviska.
12. Žalobce dne 31. 1. 2023 sice požádal podle § 129 odst. 2 stavebního zákona o dodatečné povolení stavby, avšak nepředložil žádné podklady a doklady jako k žádosti o stavební povolení, aby mohla být stavba dodatečně povolena. Proto byl žalobce dne 22. 2. 2023 vyzván k doplnění žádosti do 90 dnů a řízení bylo přerušeno.
13. Dne 9. 5. 2023 požádal žalobce o prodloužení termínu k doložení dokladů, a to do 31. 9. 2023. Stavební úřad dne 18. 5. 2023 jeho žádosti vyhověl.
14. Dne 27. 9. 2023 žalobce předložil chybějící podklady, nicméně ani jimi dle stavebního úřadu neprokázal, že stavba není umístěna v rozporu se záměry územního plánování, zejména s územně plánovací dokumentací, proto stavební úřad dne 26. 10. 2023 vydal usnesení, kterým zastavil řízení o dodatečném povolení stavby.
15. Proti usnesení o zastavení řízení podal žalobce dne 27. 11. 2023 odvolání. Dne 6. 2. 2024, pod čj. MHMP 132455/2024, odvolací správní orgán odvolání žalobce jako opožděné zamítl.
16. Stavební úřad poté pokračoval v řízení o odstranění stavby a dne 6. 6. 2024 vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým nařídil žalobci podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona odstranění stavby. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 13. 6. 2024 odvolání. Žalovaný následně vydal napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce.

Jednání před soudem

17. K ústnímu jednání u Městského soudu v Praze se žalobce nedostavil, svoji neúčast řádně a včas omluvil a uvedl, že se ve stejném termínu musí zúčastnit jako substituční zástupce

jednání odvolacího soudu v občanskoprávní věci. Soud jej vyrozuměl o tom, že k – v pořadí druhému – odročení jednání na jeho žádost již nepřistoupí, neboť neshledal splnění podmínek pro odročení jednání (vyhovění druhé žádosti) ve smyslu § 50 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“). Soud proto projednal žalobu a rozhodl o ní v nepřítomnosti žalobce podle § 49 odstavce 3 s. ř. s.

18. Zástupkyně žalovaného správního orgánu u jednání uvedla, že se plně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na písemné vyjádření k žalobě. V řízení o dodatečném povolení stavby se v případě žalobce řešila pouze otázka opožděnosti žalobcem podaného odvolání, což pro posouzení zákonnosti a věcné správnosti touto žalobou napadeného rozhodnutí nemá žádný význam. K námitce vlastnictví předmětné stavby poukázala na to, že i podle aktuálního výpisu z katastru nemovitostí jsou vlastníky stavby žalobce a K. C. Navrhla zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Posouzení věci soudem

19. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (ustanovení § 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
21. Žaloba není důvodná.
22. Předmětem sporu je zejména otázka, zda v řízení, jímž bylo nařízeno odstranění stavby, byl žalobce správně označen jako účastník řízení, a zda je v řízení vydané rozhodnutí v souladu se zákonem.
23. K příslušné právní úpravě soud uvádí, že dnem 1. 7. 2024 nabyl plné účinnosti zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů. Podle ustanovení § 330 odst. 1 tohoto zákona se řízení a postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů. Vzhledem k tomu, že předmětné řízení bylo zahájeno dne 4. 1. 2023, řízení se dokončuje podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, tj. podle stavebního zákona z roku 2006.

Posouzení jednotlivých žalobních bodů

24. Nejprve žalobce namítl, že současný stav nezavinil a že není vlastníkem stavby, která má být odstraněna. Z tohoto důvodu se pak domnívá, že není ani účastníkem správního řízení.
25. Městský soud v Praze přisvědčil žalovanému, že správně označil za vlastníky předmětné stavby žalobce a jeho manželku, neboť jsou podle údajů zapsaných v katastru nemovitostí v souladu se zásadou materiální publicity stále vlastníky nemovité věci.
26. Soud k principu materiální publicity týkající se zapsání věcných práv do katastru nemovitostí uvádí, že v ustanovení § 980 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění, je stanovena vyvratitelná domněnka správnosti údajů zapsaných ve veřejném seznamu, a tedy i v katastru nemovitostí.
27. Z domněnky materiální publicity mohou vycházet i orgány veřejné moci v rámci své činnosti (viz rozsudek Krajského soudu Ústí nad Labem ze dne 27. 3. 2019, čj. 15 Af 39/2018 – 64, všechna zde citovaná rozhodnutí správních soudů jsou dostupná též online na www.nssoud.cz). Uvedená domněnka nachází své uplatnění zejména tehdy, když mezi

skutečným právním stavem a právním stavem evidovaným ve veřejném seznamu nepanuje soulad. Je pak na osobě, která tento zápis popírá, aby prokázala, že zápis ve veřejném seznamu neodpovídá skutečnosti, což však žalobce v dosavadním řízení neprokázal.

28. Městský soud v Praze uzavřel, že správní orgány nijak nepochybily, pokud vycházely z údajů evidovaných v katastru nemovitostí, z nichž zjistily, že vlastníkem předmětné stavby je žalobce a jeho manželka. Jak bylo výše uvedeno, je třeba uvést, že z uvedené vyvratitelné domněnky lze vycházet pouze tehdy, pokud není prokázán opak. Nicméně samotná okolnost, že žalobce vede o vlastnictví předmětné stavby občanskoprávní spor, neprokazuje skutečnost, že není (či ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyl) jejím vlastníkem.
29. Žalobce dále namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno předčasně, neboť u Městského soudu v Praze je vedeno řízení pod sp. zn. 15 A 32/2024, ve kterém žalobce napadl rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy čj. MHMP 746433/2024, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti usnesení stavebního úřadu o zastavení řízení ve věci dodatečného povolení stavby. Dle názoru žalobce je namístě posečkat do doby, než soud o žalobě rozhodne. Žalobce má za to, že pokud poběží řízení o dodatečném povolení stavby, není možné nařídit její odstranění.
30. Je pravdou, že řízení o odstranění stavby a řízení o jejím dodatečném povolení spolu velmi úzce souvisejí. Řízení o odstranění stavby je řízením prvotním, obligatorním, zatímco řízení o dodatečném povolení je fakultativní a záleží pouze na žádosti a aktivitě stavebníka. Pokud stavebník podá žádost o dodatečné povolení, nelze vydat v řízení o odstranění stavby rozhodnutí dříve, než bude pravomocně rozhodnuto o žádosti o dodatečné povolení stavby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ - ze dne 27. 8. 2015, č. j. 2 As 166/2015 – 33, www.nssoud.cz). Výsledek řízení o žádosti o dodatečné povolení má totiž charakter předběžné otázky vůči řízení o odstranění stavby.
31. Nicméně zcela jiná situace je v řízení před soudem. Soud řízení přeruší, jestliže se vyskytla překážka přechodné povahy, pro kterou nelze v řízení dočasně pokračovat, nebo z jiného důležitého důvodu není vhodné, aby soud po určitou dobu v řízení pokračoval. V tomto smyslu lze rozlišit obligatorní přerušení řízení (§ 48 odst. 1 a 2 s. ř. s.) a fakultativní přerušení řízení (§ 48 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Zatímco v prvních uvedených případech soud (§ 48 odst. 1 s. ř. s.) nebo předseda senátu (§ 48 odst. 2 s. ř. s.) musí řízení přerušit, u případů zmíněných na druhém místě má soud (§ 48 odst. 4 s. ř. s.) nebo předseda senátu (§ 48 odst. 3 s. ř. s.) k dispozici uvážení, zda řízení přeruší či nikoliv.
32. Podle § 48 odst. 1 s. ř. s. „Soud řízení usnesením přeruší, jestliže
 - a) ve věci byl předložen Ústavnímu soudu návrh podle čl. 95 odst. 2 Ústavy,
 - b) rozhodl, že požádá Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o předběžné otázce.“
33. Podle § 48 odst. 2 s. ř. s. „Předseda senátu řízení usnesením přeruší, jestliže
 - a) účastník ztratil procesní způsobilost a není zastoupen,
 - b) nelze v řízení bez zbytečného odkladu pokračovat s právním nástupcem účastníka,
 - c) rozhodnutí závisí na otázce, kterou není v tomto řízení soud oprávněn řešit,
 - d) stanoví tak tento zákon.“
34. Podle § 48 odst. 3 s. ř. s. „Předseda senátu řízení usnesením může přerušit, jestliže

- a) zjistí, že ve věci byl podán zákonem připouštěný podnět nebo návrh na změnu nebo zrušení rozhodnutí nebo takové řízení bylo zahájeno,*
- b) zákonný zástupce navrhovatele zemřel nebo ztratil procesní způsobilost,*
- c) navrhovatel je neznámého pobytu nebo sídla nebo se nemůže řízení účastnit pro překážku trvalejší povahy,*
- d) zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá.“*

- 35. Podle § 48 odst. 4 s. ř. s. „Soud může řízení přerušit i na základě návrhu České národní banky podle zákona upravujícího ozdravné postupy a řešení krize na finančním trhu.“
- 36. Žádný z výše uvedených případů však nedopadá na danou věc. Soud neshledal důvod pro přerušení řízení, jak navrhoval žalobce. Soudní řízení, jehož výsledku žalobce hodlal vyčkat, nemůže mít vliv na rozhodování soudu o věci samé, neboť důvody nařízení odstranění stavby se míjejí s podmínkami, které je třeba splnit, aby stavba byla dodatečně povolena. Současně žalobce neuvádí žádné důvody, pro které by tak soud měl učinit. Soud se v nyní posuzované věci musí zabývat zákonností rozhodnutí o odstranění stavby na daném pozemku, a ať bude výsledek řízení jakýkoliv, nic to nezmění na posouzení důvodnosti žaloby podle skutečného stavu v době rozhodnutí žalovaného.
- 37. Městský soud se nemůže v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o odstranění stavby, zabývat řízením o dodatečném povolení stavby, tedy ani obsahem plné moci, kterou žalobce zmiňuje. Jedná se totiž o zcela jiné řízení a tato otázka je předmětem řízení vedeného tímto soudem pod sp. zn. 15 A 32/2024.
- 38. Žalobce dále uvedl, že mu byly uloženy nepřiměřeně tvrdé podmínky pro odstranění stavby. Stavba má být odstraněna nejpozději do tří měsíců ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí a zároveň má být odstranění provedeno právníkem nebo fyzickou osobou, oprávněnou k odstraňování staveb nebo svépomocí za předpokladu, že bude zajištěno odborné vedení odstraňování stavby stavbyvedoucím. Žalobce sdělil, že je těžké zajistit jakéhokoli řemeslníka, který by přislíbil ihned nastoupit na práce a domnívá se, že přiměřená lhůta k odstranění by měla být alespoň dvanáct měsíců.
- 39. Podle ustanovení § 129 odst. 1) písm. b) stavebního zákona z roku 2006 platí, že: „*Stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena*“
- 40. Pokud zákon jednoznačně stanoví, že stavba nebo zařízení postavené bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu nebo v rozporu s ním musí být odstraněny, jak je tomu v projednávané věci, stavební úřad tak neučiní jen při splnění všech zákonných podmínek, což musí stavebník v řízení prokázat. Nejedná se zde o žádné správní uvážení (tj. posouzení, zda a kterou z podmínek stavebník splnil), nýbrž stavebník sám musí prokázat, že došlo ke splnění všech podmínek, jejichž splnění by bylo jinak požadováno v rámci řízení o povolení stavby či ohlášení.
- 41. Pokud stavba žalobci dodatečně povolena nebyla a byly naplněny všechny zákonné podmínky, neměly správní orgány jinou možnost než rozhodnout o odstranění stavby. V

řízení dle ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona z roku 2006 mohou přitom správní orgány přihlížet pouze k tomu, zda se jedná o stavbu provedenou nebo prováděnou bez příslušného rozhodnutí nebo opatření, eventuálně v rozporu s ním. Účelem řízení o odstranění stavby a rozhodnutí v tomto řízení, je tedy fakticky uvedení právního a skutečného stavu do souladu, a to buď nařízením odstranění nepovolené stavby, nebo vydáním dodatečného stavebního povolení.

42. Pokud jde o stanovené podmínky pro vlastní realizaci odstranění stavby, zde je situace jiná, když se již jedná o záležitost spadající do správního uvážení. To vždy musí být v souladu se zákonem a přihlížet k individuálním okolnostech dané věci, tj. úvaha o lhůtě ke splnění povinnosti odstranit stavbu musí být řádně odůvodněna. Stavební úřad stanovil lhůtu k odstranění stavby vzhledem ke složitosti případu a velikosti stavby, zejména poukázal na to, že se nejedná o rozsáhlou stavbu, při jejímž odstranění by bylo nutné použít speciální technologie či postupy. Žalobci byla poskytnuta i možnost odstranit stavbu svépomocí. Soud tak neshledal stanovené podmínky pro odstranění stavby jako nepřiměřené, jak uvádí žalobce. Žalobce současně na podporu svých tvrzení o nemožnosti zajistit jakéhokoli řemeslníka nepředložil žádné relevantní důkazy, jako například e-mailovou komunikaci s řemeslníky, kteří by odmítli danou práci provést, například právě z důvodu krátké lhůty. Naopak jím požadovaná dvanáctiměsíční lhůta k odstranění stavby se soudu jeví jako zjevně nepřiměřená a neodůvodněná.
43. Správní uvážení, tj. hodnocení rozhodných skutečností rozhodujícím správním orgánem, nebylo v daném případě soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu. Ani odlišný náhled účastníka řízení na způsob hodnocení rozhodujících skutečností správním orgánem nemůže být a není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí.
44. V dané věci nebylo zjištěno, že by závěry správního orgánu nebyly podloženy dostatečně skutkovými zjištěními nebo s nimi byly v rozporu, či že by se správní orgán nevypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce. Závěry, k nimž správní orgán dospěl při hodnocení rozhodujících skutečností, nejsou v rozporu se zásadami logického myšlení a uvažování. Tím jsou zároveň i vymezeny meze přezkumné činnosti soudu ve správním soudnictví, pokud jde o správní uvážení.
45. Úkolem soudu tak není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci, ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním postupem, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud z těchto skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry.
46. Na závěr žalobce uvedl, že žalovaný nesprávně vyloučil jako účastníka řízení K. C., když žalobce je zmocněn K. C. zastupovat, a to jak na základě plné moci, tak z titulu zákonného zastoupení.
47. Městský soud ze správního spisu ověřil, že k vyloučení K. C. jako účastnice řízení nedošlo, když s ní jako s účastnicí řízení bylo jednáno a bylo jí i řádně doručeno prvostupňové rozhodnutí. V případě odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí je však situace jiná. Žalobce podal odvolání prostřednictvím své datové schránky, na odvolání je sice uvedeno i jméno K. C., avšak odvolání nebylo opatřeno jejím zaručeným elektronickým podpisem.

Součástí spisového materiálu není ani plná moc, na jejímž základě by byl žalobce zmocněn jednat za K. C., ani se nejedná o zákonné zastoupení, jak se nesprávně domnívá žalobce. Zákonné zastoupení může vzniknout pouze na základě zákona nebo na základě rozhodnutí soudu, což tento případ není. Z toho důvodu není možné považovat odvolání žalobce i za odvolání K. C.

48. Soud tak uzavírá, že v napadeném rozhodnutí neshledal namítané vady, neboť z rozhodnutí je seznatelné, z jakých skutkových okolností žalovaný vycházel a které ustanovení aplikoval na daný případ. V odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou rovněž přezkoumatelným způsobem vypořádány námitky žalobce. Městský soud v Praze tak má za to, že žalovaný i správní orgán prvního stupně se dostatečným způsobem vyjádřili k argumentaci žalobce a své úvahy náležitě zdůvodnili. Pro zrušení napadeného rozhodnutí tedy nebyl dán důvod.

Závěr a náklady řízení

49. Na základě všech výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. února 2025

Mgr. Marek Bedřich
předseda senátu